

Het verschil tussen de vaderlijke (mannelijke) en de moederlijke (vrouwelijke) energie in de opvoeding leidt vaak tot strijd, hoe kan dit anders:

In de opvoeding is het vaak heel lastig om als ouders op 1 lijn te zitten, dit is op zich logisch, want er zijn 2 individuen bij betrokken en daarom ook 2 manieren van kijken en handelen. Maar dit heb je in alles, waarom is het binnen de opvoeding dan extra lastig om op 1 lijn te komen? Dit heeft te maken met het feit dat er niet alleen 2 individuen bij betrokken zijn, maar dat er ook een verschil is tussen de mannelijke en de vrouwelijke energie binnen de manier van kijken en handelen.

Om dit wat duidelijker te maken, zal ik eerst meer informatie geven over de verschillende energiesoorten.

De mannelijke energie komt in beweging als het gaat om verdedigen/beschermen. Dit is vanuit de oorsprong ook de taak van de man. Het huis en het gezin te beschermen en verdedigen.

Als de **mannelijke energie in balans** is, dan zal het zorgen voor een **beschermende kracht**. De **mannelijke energie** is verbonden met de **leverenergie** waardoor het **harder en "rechtlijner"** is en hij veel meer **vanuit zijn denken zal handelen. Dit is nodig om te kunnen blijven staan wanneer er strijd geleverd wordt om het bestaan en het gezin en/of het huis verdedigd dient te worden.** Als de **leverenergie** in beweging komt, zal de man instaat zijn gezin en zijn huis/land beschermen en bij een aanval verdedigen. Raakt de **mannelijke energie uit balans**, dan zal de energie of uitmonden in **strijden** (de man wordt te fanatiek in het moeten verdedigen, waardoor hij niet bezig is met verdedigen, maar overgaat tot **strijden** en daardoor **zet hij op voorhand de aanval in**) of in **"vluchten"** (de mannelijke energie vertraagt en kan zelfs helemaal stil komen te liggen, wat zorgt voor het "vluchtgedrag" van de man. **Hij "laat over zich heen lopen"** of hij bemoeit zich nergens meer mee, omdat hij voor zichzelf denkt dat hij niet zo nodig op de voorgrond hoeft te treden). Als de mannelijke energie uit balans is en dan verzaakt de man z'n taak en zal hij zich steeds meer bezig houden met allerlei zaken die géén onderdeel uitmaken van het beschermen van het gezin.

Als de **vrouwelijke energie in balans** is, dan zal het zorgen voor een **koesterende en verzorgende kracht**. De **vrouwelijke energie** is verbonden met de **hartenergie** waardoor het **zacht en "rond"/ omarmend** is en ze veel meer **vanuit haar gevoel zal handelen. Dit is nodig om onder alle omstandigheden liefdevol naar de leden van het gezin te kijken en vanuit zachtheid te kunnen handelen.** Hierdoor zal de vrouw zorgdragen voor het gezin en de gezinsleden koesteren en verzorgen. Raakt de **vrouwelijke energie uit balans**, dan zal de energie of uitmonden in **claimgedrag** (de vrouw wordt te fanatiek in koesteren en verzorgen waardoor ze **verstikkend** zal

omgaan met de gezinsleden **of** ze **interesseert zich niet meer voor** haar gezinsleden en daardoor zal er **verwaarlozing** optreden).

Zoals je ziet zit er aan de mannelijke en de vrouwelijke energie een eigen taak gekoppeld en een eigen manier van werken, hierdoor krijg je dus ook verschillen in het kijken naar de manier van opvoeden.

Tegenwoordig is bij de mensen de energie vaak uit balans en dat zorgt dus voor een verschuiving in het oppakken van de taken. Je ziet dat vrouwen meer op de voorgrond aanwezig zijn en de "touwtjes in handen hebben" niet vanuit het vrouwelijke verzorgende stuk, maar vanuit het feit dat vrouwen veel meer bezig zijn met carrière maken en zich in de "buitenwereld"/de maatschappij begeven waardoor ze meer "hun mannetje" moeten staan. **De mannelijke energie is daarom binnen de vrouwen meer in beweging.** Ze gaan zich anders gedragen en regelmatig zie je dat de vrouwen van alles buitenhuis regelen, zoals de gesprekken op school, het bijdragen aan of zorgen voor inkomen en het assertief zijn binnen de wereldse zaken zoals politiek en het opkomen voor de belangen van zichzelf en het gezin (staken, actie voeren enz.).

Daarentegen zie je dat er steeds meer mannen de zorg voor het gezin dragen doordat ze kiezen voor de rol als "huisvader". De vrouw maakt carrière en de man zorgt meer voor het gezin. Binnen de mannelijke energie treedt daardoor ook een verschuiving op. De mannen gaan zich anders gedragen en laten het "verdedigende deel" meer over aan de vrouwen. Daar waar de mannen vroeger vaak de beslissende stem hadden binnen de opvoeding (over of iets wel of niet toegelaten wordt), is dit nu veel vaker toebedeeld aan de vrouw. De vrouwen hebben steeds vaker "de broek aan", ook binnen de opvoeding. Dit fenomeen zorgt ook weer voor conflicten binnen de opvoeding.

De ouders zijn veel meer bezig om hun eigen plekje te zoeken en in te nemen, dan dat ze bezig zijn met de opvoedingsvraagstukken. Dit is op zich logisch, want er heeft een verschuiving plaatsgevonden en daardoor vindt er een zoektocht plaats naar wat de "eigen plek" is binnen het geheel. **En hierdoor zie je dat de "strijd" niet zozeer gaat over het opvoedingsvraagstuk, maar over de "strijd" om het plekje.** De ouders willen zich t.o.v. elkaar steeds meer laten gelden en daardoor spelen er emoties en energieën mee die buiten de opvoeding staan. **Dit is gekoppeld aan de individuele angst van de ouders en "het willen gezien en erkend worden". Alhoewel dit veel invloed heeft op de manier van opvoeden, heeft het niets te maken met de opvoedingsvraagstukken, maar met het persoonlijke/individuele bewustwordings-/ontwikkelingsproces.**

Daarnaast is er nog een belangrijke factor aanwezig. **In iedere man is 75% mannelijke energie aanwezig en 25% vrouwelijke energie.** De mannelijke energie heeft de man nodig om de beschermende en verdedigende mannelijke rol te kunnen vervullen. De vrouwelijke energie heeft de man nodig om dit in zachtheid te kunnen doen, zodat hij geen "botte kerel" wordt, omdat hij alleen maar rechtlijnig en hard is binnen de uitvoering van zijn mannelijke taak.

2

In iedere vrouw is 75% vrouwelijke energie aanwezig en 25% mannelijke energie. De vrouwelijke energie heeft de vrouw nodig om haar koesterende, omarmende en verzorgende taak uit te kunnen voeren. De mannelijke energie heeft de vrouw nodig om "te kunnen blijven staan" binnen haar taak. Anders zou ze te zwak zijn en zou deze taak haar "boven het hoofd groeien".

Echter is niet alleen bepalend hoeveel mannelijke of vrouwelijke energie er aanwezig is, maar hoeveel mannelijke of vrouwelijke energie in beweging is.

Dit betekent dat bij een man die in balans is, de meeste mannelijke energie in beweging is met als aanvulling de vrouwelijke energie.

Bij de vrouw die in balans is, zal de vrouwelijke energie het meeste in beweging zijn met als aanvulling de mannelijke energie.

Wanneer de man uit balans is, is de mannelijke energie helemaal vertraagd of zelfs helemaal stilgelegd en is het meeste van de vrouwelijke energie in beweging. Hij zal dan veel meer de (van oorsprong) vrouwelijke manier van reageren laten zien.

Wanneer de vrouw uit balans is, zal de vrouwelijke energie helemaal vertraagd of zelfs helemaal stilgelegd zijn en is het meeste de mannelijke energie in beweging. Zij zal dan veel meer de (van oorsprong) mannelijke manier van reageren laten zien.

Dit zorgt dan ook weer voor conflicten binnen de rolverdeling tussen man en vrouw en daardoor ook binnen de manier van opvoeden.

Het is dus van belang om te weten dat mannen en vrouwen dus altijd anders naar zaken/situaties kijken en op een andere manier hierop zullen reageren. Dit is ook de bedoeling. Want hierdoor vullen ze elkaar aan en houden ze elkaar binnen een relatie en binnen de opvoeding in balans.

Echter accepteren ze het verschil van kijken en reageren vaak niet van elkaar en daardoor gaan ze de strijd aan i.p.v. dat ze elkaar aanvullen.

Het wel of niet accepteren van de ander en het verschil van kijken naar zaken en het op een andere manier handelen binnen situaties heeft niets te maken met de strijd tegen de ander, maar met het gevecht in of de acceptatie van jezelf.

Het gedeelte van de energie wat bepaalt of je man of vrouw bent, is leidend binnen de natuur. Maar als mens hebben wij, net als met alles, het idee dat wij dat als mens kunnen veranderen/domineren. De natuur is de basis van alles en dat is ook de natuurlijke staat van iets. **Het is aan ons als mens om dat feit te omarmen. Dat betekent dus dat we de natuur niet gaan veranderen, maar dat we de kijk op onszelf en daarmee ons**

handelen mogen veranderen. We mogen onszelf volledig accepteren in wie wij zijn. In hoe wij op aarde gekomen zijn en daar onze weg in vinden. Zodra we dat kunnen, kunnen we onszelf ook volledig omarmen en accepteren in wie wij zijn, zonder de wil te hebben om dat te moeten veranderen.

Als je in strijd bent met je eigen Innerlijk, zul je altijd wijzen naar de ander, want die ander moet dan accepteren dat jij jezelf niet accepteert en je daardoor anders gaat opstellen en handelen. Door het anders opstellen en handelen, verbloem je voor jezelf de Innerlijke strijd en daarmee overtuig je jezelf (onbewust) dat het aan andere mensen of oorzaken ligt, maar je kunt op dat moment het deel in jezelf niet accepteren en keert ervan af. Hierdoor zal je van jezelf en je handelen wegstappen. Maar er moet wel een verandering plaatsvinden binnen de acceptatie van jou. Hier vraagt je Innerlijk om, want ieder mens heeft de behoefte om erkend en gezien te worden in wie hij/zij is. Echter zul je door deze strijd niet naar jezelf willen en kunnen kijken en daarom wordt alles ingezet om de erkenning en de acceptatie van de ander te krijgen. Het gevolg hiervan is dat je door de ander erkend en geaccepteerd wil worden. Je wilt omarmd worden door de ander, daar waar je het zelf niet kunt. Hier kunnen we als mens een volledige levenstaak van maken...het willen erkend en geaccepteerd worden door de ander. Maar een ander kan ons nog zoveel erkennen of accepteren, het zal voor onszelf nooit genoeg zijn, zolang we in strijd blijven met onszelf....of we dit willen/kunnen erkennen of niet. Pas op het moment dat we onszelf volledig accepteren, zullen we ook de ander en de andere manier van kijken ook kunnen accepteren.

Het lastige in dit verhaal is dat het zo menselijk is, iedereen herkent wel in meer of mindere mate (op welk vlak dan ook) deze Innerlijke strijd. Bij de één gaat het om iets aan de buitenkant (haar, ogen, borsten, buik enz.) en bij de ander gaat het om de binnenkant (onzekerheid, angst, boosheid, teveel willen, fanatiek zijn, teveel eisen van jezelf enz.) en sommige mensen voeren zowel een strijd tegen het uiterlijk als het Innerlijk en daardoor willen ze volledig veranderen. Ze voelen zich onveilig in hun lichaam zoals het is. Echter ligt het niet aan het lichaam, maar aan het gebrek aan acceptatie van jezelf en in wat er is.

De natuur maakt géén fouten, de mens maakt wel fouten in het niet accepteren van wat erin de natuur aanwezig is. En daardoor wil de mens de natuur ook altijd overheersen en ingrijpen in wat er in de natuur aanwezig is. We maken de natuur kapot doordat we denken dat we de natuur beter kunnen maken, echter verzwakken we alles waar we mee in aanraking komen als we handelen vanuit die gedachte.

Dit geldt dus ook voor de manier waarop we het ouderschap invullen en uitvoeren. We hebben onze natuurlijke taak zo veranderd en daardoor is onze plek en handelen binnen het opvoeden ook zo veranderd en dit geeft véél onduidelijkheid en onrust voor alle betrokkenen.

De man en de vrouw hebben van nature beiden een eigen taak, omdat ze daar de juiste energie voor hebben. Hierdoor kunnen ze die taak ook met liefde en vanuit hun Innerlijk vervullen. Dit geeft hen bevrediging en zal hun weinig energie kosten. Echter als we hieraan gaan tornen en alles willen veranderen, dan zullen we wel onze taken veranderen, maar de energie verandert niet. Dit betekent dus dat we dan i.p.v. de kracht van 75% niet of nauwelijks gebruiken en onze taken moeten uitvoeren met een leidende kracht van 25%. En daardoor vallen veel van onze taken ons zo zwaar.

Opeens wordt opvoeden een heibels karwei en alhoewel we nog steeds voor het grootste gedeelte vasthouden aan het feit dat we kinderen willen, dit is toch nog een Innerlijke drang, willen we er daarnaast nog veel meer andere taken bij hebben. Het ouderschap vervult ons niet meer in de behoefte die we hebben en daardoor willen we allemaal parttime ouder zijn en wordt het een hels karwei om alles te regelen rondom de kinderen. Vele ouders ervaren daardoor het ouderschap ook als heel zwaar waarbij je veel kunst en vliegwerk moet doen om alle ballen in de lucht te kunnen houden.

Het verschuift zelfs zoveel dat er steeds meer jongeren komen die de Innerlijke behoefte om ouder te mogen worden aan zich voorbij laten gaan, omdat ze (onbewust) opkijken tegen de zware taak van het ouderschap. Ze geven dan vaak aan dat ze geen behoefte hebben aan kinderen, omdat ze anders teveel van hun leven in moeten leveren en ze graag hun eigen leven willen behouden zoals het is. Ze voelen niet de behoefte om ouder te worden of om een kind op te moeten voeden. **En ook hier geldt dat het kind niet teveel vraagt waardoor je teveel van jezelf moet inleveren, maar dat je zelf teveel van jezelf ingeleverd hebt (teveel van jouw natuurlijke en oorspronkelijke energie is vertraagd of zelfs tot stilstand gekomen, waardoor het grootste gedeelte van jouw Innerlijke kracht verloren is gegaan), waardoor je jouw taak niet meer kunt vervullen.**

Als als ouders zien (en ook erkennen) dat het niet lekker loopt binnen de opvoeding en ze bereid zijn om verandering aan te brengen binnen de manier van opvoeden, is het van het grootste belang dat ze niet naar de kinderen kijken, maar naar hun eigen reageren en handelen.

Doe dit vanuit onvoorwaardelijke liefde naar jezelf en blij buiten het zoeken naar schuld en/of een dader. Het gaat om de verandering, daar kun je verder mee. Als je op zoek gaat naar de dader en/of een schuldgevoel gaat ontwikkelen, zal de strijd alleen maar heftiger worden en zal elke verandering uitblijven.

Wees oprecht en zacht naar jezelf en blij uit elk oordeel of welke veroordeling dan ook en doe dit ook richting de ander. **Alleen als je aan jezelf werkt en daarna met elkaar samenwerkt, zal er een positieve verandering op kunnen treden en de kinderen zullen hier in mee gaan.**

Het vergt veel onderzoek, zelfinzicht en zelfontwikkeling met daarnaast heel veel geduld en oefening om dit te kunnen veranderen en **weet dat tijdens het oefenen veel fouten gemaakt zullen worden. Dit is ook nodig, want zonder fouten maken, kun je niet leren!**

Wees geduldig, omarmend en accepterend naar jezelf en werk met de ander samen en dan zal er weer balans en harmonie binnen de opvoeding en het leven in het algemeen ontstaan.

Vanuit onvoorwaardelijke liefde,

Karin Walda ❤️ (KarinWalda.nl)